

Sy-li spěwat,
Pilnje džělať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš
Swérnje džělať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ói khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P

Sserbiske njedželiske lopjeno.

W Budyščinje, 21. oktobra 1923.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šsmolerjez knihicziščežerńi a płaczi na měřaz 300 000 hr.

Kermuschny šwjedžen.

Ja chzu do Tvojeho doma hič na Tvoju wulku dobrotu a napschecziwo Tvojemu šwjatemu templu šo modlicz w Tvojej bojoszi. (Psaln 5, 8. 9.)

Tón Šnjēs praji: „Na kotrymž mēlcze ja mojego njena wopomnjenje ščinju, chzu ja t tebi pschincz a cze požohnowacz.“ Wschudžom w lubym kužisim kraju widžisich městna, kotrež na Boha dopomnja, rjane Bože domy. Pschisichu šu šašo tež ja naše šerbiske wšy kermuschne šwjedženje. Njeh šej myšla, šo je došč wjeřela, na tajšim dnju herzy pschacz šlyšecz, lubych hošči we domach witacz, najrjejše wostanje, do Božeho doma pschincz pod žohnowanje Božeje bliskosče. Šswjedženška gmejna tam šwjeczi. Tež gmejna šwérnych čitariow našeho kopjena „Pomhaj Bóh“ šnaje Božu hnadu, psches kotruž w našich wořadach płaczi:

Našcu kermuschu šmēnty w Božim domje šwjeczič.

Boža dobrotu wola naš do Božeje bliskosče
Ššo modlicz w šwjatej bojoszi,
Šo bychmy šhodžili na prawym pucz.

Dži do Božeje štwórbu, woschecb tвое wóczko na lubym Božim šlónčku, wjeřel šo šobu na žohnowanja polnym Božim deschczom, daj dobre šymjo do šlina wulkeje maczerje šemje š do wěrcjenjom na Božu pschezo notwu dobrotu, šhowaj rjane žu, kiž šu na polach, na šulach, w šahrodach šrostke, š džalniž wutrobu derje domoj — bliže pschindžesch šwojemu njebještemu Wótež, hdyž štwipisch t Božemu wóštarjei a wosnišesch š ruš tvojeho Šbóžnika njebješte dary: wodawanje hřechow, žiwjenje a šbóžnosč.

Šladaj na šwój dom, na tvoju šwójbu. Škóždy šteji na šwojim městnje, kóždy čini šwoje džělo. Bóh luby Šnjēs je tebi šwérnu towaršchu, šwérneho towaršcha t štronje štajit. Štrowe džěczi šu tvoje wjeřele. Našcy šwoje šbože w domach. Tola ja praju: šboža polnišcha je dupa w Božim domje, nad kotrež šu tebe džerželi, hdyž bē šam džěczatko, t kotremuž pschincz nješesch šwoje džěczi, šo bych psches Božu hnadu Bože džěczi byte.

Wšmi šebi na ranje abo na wječzor šhodžinku, hdyž we bibliji čitášcy a t Bohu šo modlišcy w tvojej štwiczy. Šjes prašchenja čerpášcy tu š wěczneje študnje. A tola, tvoja dušcha škóžcho šdychuje, hdyž na šabat šo šotuju w šwjatnižy šhromadženi kemscheryemi wot Boha šebi škuzicž dasch a šama pravu škuzbu Božu džeržisch.

Čzi, kiž wjazy kemschi šhodžicž njemóža, pschezo šašo nam praja, šaš šebi jich dušcha žada a šaš šej šo chze Šnjēsowych pschitwartow. Dajče šebi šamym prajicž: Wašcha šakšlužba to njeje, šo móžecze kóždu njedželu do Božeho doma pschincz. Šaczuwajče: Boža dobrotu naš wola do Božeje bliskosče. Šaž čłowjek we wobliczu wěczneho šabbata pytnje porst Boži, kiž šawa, šo na pašledni pucz podacz a šchescžan wjeřohy wóczatuje, šo by do wěcznych hětow Božich doschot, šaš lubje rad pytamy Božu bliskosč w našim Božim domje, do kotrehož naš kóždu njedželu wola Boža dobrotu.

Nad durjemi, psches kotrež šastupisch, šteji: „Ššwjaty, šwjaty, šwjaty je tón Šnjēs Šebaoth“. W šwjatej bohobojoszi pschindžesch pschew jeho wobliczo. „Božo budž mi hnadny“, „Ššmil šo nad nami“, šaš šlinczi w tvojej wutrobje, šaš šo pschotujušcy, Bože šlowo šlyšecz, džat a proštwy pschincz temu, kotryž je š knješom nad šwojimi wěrczymi.

Šdže šu wšchitke starošće w jeho bliskošći? Na Boha je czišnješć. Šdže je lubošć i seršćim kublam? Niz mamon, ale Boha pytašć. Šdže šu ste žadanja cziłowješteje wutrobny? Wu-
frowobodženych widzišć wuczobnikow Jesukownych. Šdže je klu-
doba, hdže khorošć, hdže kmjercz? Jesuk bu i knjesom tež nad
nimi.

Al šdžtož wón dženka hišćeže chze, hdž pšched nim stejich,
to je, twojej dušči šdychowacž dacž w powětšje, kiž je czišćy a
czeršćow. Womkłodženy je kšesćezan pšches modlitwu w kšwatej
bohabojošći.

Tam, hdžez je twaršći mišćtr wjelb wyžofo šezahnył a twoje
wócžto pšchezo wšchšće hlada, tam šbėhne šo dušća wješele
i Bohu a i wozitwenjej dušči wróczi šo kenscher domoj. Šak
lohlo šo nětlo stupa. Je hišć možno, hacž šo nětlo kłodzi na
prawym pucžu? Trje inaje kždy pucž domoj, ale Boh njeje
pucž pšchemėnł. Pšchezo hišćeže leža kamjenje na tutym pucžu.
Ty je widzišć, dha šbėhaj twoju nohu, šo šo nještorežič.
Šchćežla dže pšches czeršće. Nještub šo dololo wot runešo pucža,
hdž kolo wokoło džešć, šo by na prawym pucžu wostal.

Muž polny nahonjenja je ras prajit: Cziłowješo šu
wšchitzy kšromi. Šaj, tak wjele je wěrno, Boh je nam dal zyrkej
jako kij a sepjeru. Šraje, hdžez šu zyrkwi šahinycž dali, njemōža
prawje kžecž. Al cziłowješ, kiž nim wjazzy zyrkej jako kij ša šwój
žitwenjebėh, bu šprōžny a padnje a leži bjes pomozny bjes
trošćta.

Džeržny šebi zyrkej w kraju, lubujnty šwoju zyrkej, staraj-
nty šo, šo mōže nam wostacž pomoz na pucžu i wēcžnemu žiwje-
nju. To budže žohnowanje bjes pškestacža a šbōžnošć wēcžnje.
Šamjen.

Kermusch.

Dženka je šo tutemu domej šbože dostalo. Lut. 19, 1—10.

Š l o š: Šak rjenje šwēczi sernicžla.

1. Šnjes Jesuk dženš tu nimo dže! — Zacheuš tole kš-
šesće, kiž Jesuša nje' hidžil, — na figowz horje šalše, — ma
wutrobine žadanje, — šo Jesuša by widžal. — Mašy, rady chzy-
šće widžecž, hdž šo bližicž Jesuk budže, Šbōžnik, Šnjes a mišćtr
wšchudže.

2. Na figowzu joh' wuhlada Šnjes Jesuk, jemu pšchiroła:
— Šoj polėš dele rucže, — mam dženka i tobu šobu hiž, —
we twojim domje i hošćom byčž, — šo dopjelš twoje pšchēže. —
Dženka dušća najwšchšćeho — njebjelšeho mašć ty hošćja, —
šbožo wulke šo czi dosta!

3. Šak wulke tole šbožo je — hdžez Jesuk je na ho'podže,
— mēr, trošćt da wošćewjazy. — Šak šbožowna je wutroba,
— kiž horjewojnje Jesuša, — ma i nim najwjetšćy šchazy!
— Šnadu radu je wšćo cžėžna, — dušća tyšćna ma, kiž prošćy,
— Jesuša w wutrobi nošy.

4. Zacheuš tole šbožo ma, — we jeho domi pšchewra, ta
bōjšla wēcžna lubošć — jem' cžini wulke wješele, — šom' žohno-
wanje pšchınješe — a špokoji jeh' žadošć. — Bože šbože dostawa-
nty — wuzitwannty i jeh' hnady, — šotruž dawa nam tak rady.

5. Šdžez Jesuk njeje we domi, — tam šrudni šteji je wšćemi,
— tam maja šćho dušća — Šdžy nochzesć mēcž ty šewša, —
dha nimašć žanoh' Šbōžnika — to wopomni, kšud' dušća! —
Š šćemu wšćemu po'šćina, — wošćalena je wot Bohy, — šu-
šćena je dušća wboha.

Dženš Jesuk našć tu nimo dže — a žyle mile šakapnje —
wo durje wutrobine; — o wotewr jemu dženš twój dom, —
wšćmi Jeho horje i wješelom, — tak mašć to jene nuse!

— Šladaj, kšwataj, šo mašć teho — Najwšchšćeho Pomoznika,
— Šbōžnika a Wumoznika!

7. Šak wulki tōnle Šbōžnik je! — Wón hrěšćnikow šdžce
lubuje! — Šim dawa šwoju hnadu! — Šchťož i nim we šwajšku
wostanje, — tam wēcžnu šbōžnošć dostanje, — je šwobodny wot
padu. — Šlejcze! prajcze: Džeczi Bože — maja šbože šno tu
w cžakju, — tam i nim džeja i Jeho kšwajšku!

8. Zacheuš dawno wumrjel je, — paš tola žitwy wostanje,
— kaž dolho šłowo Bože — šo w šwēcže budže předomacž, —
šo na njoh' budže špominacž, — na jeho doma šbože. — Domny,
šwōjby, žohnowane, — wulchowane pšched šćym budža, — hdž
šu jena hēta Boža!

9. We šwojich rowach dawno špja, — wot džėla, prózy,
bėdženja, — w nich czišće wotpocžuja, — kiž Bože domy šwaril,
— nam zyrkej šawostajili — midu rjanu dostacž budža! — Džal
jim wšchitkim hacž do rowa, — budž jim i nowa ša jich šwėru!
— Šrōmuj wēcžny Boh jich wėru!

10. Wšćem dobrym, šprawny wutrobam, — cžin dobrotu
ty šnježe šam, — šy žorlo wšćeho šboža! — Kiž i tebi horje
hladaja, — we nuse i tebi wolaaja, — budž i tymi šmilnošć
Boža. — Wōtze, twoje, tebi lube — džeczi šhude i twojej šwja-
tej — wēcžnej hnadu wobohaczej.

11. Do domu šbožo dawa šnjes, — wón šwojich wjedže do
njebjesh! — Š šajka je to radošć! — Šdžy Jeho ty chzesć horje-
wšćacž — chze pola tebe pšchewnacž, — chze dacž czi šboža nadošć
— Dženka, dženka šnjes dže i tebi, — bliže i šebi chze cze
šezahnyčž, — i nim jenož mōž i njebjem cžahnyčž.

12. Tež šć mni, Šnježe Jesu, pšchindž, — poj, luby mój, poj,
nimo njeindž, — poj, budž a wostan pšći mni. — Tež ja chzu
šebje rady mēcž, — šo na wutrobje twojej šhrēcž, — cžin šmil-
nošć wulku na mni, — tež ja, tež ja, tež ja šnježe, — chzu mēcž
šebje, hnadu twoju, — šbōžnu cžin Ty dušću moju.

13. Dom kšesćezjianski wješel šo, — kiž Šbōžnika ma šwo-
jeho! — Tam luboh' maja Jeho! — Tam bydli mēr a jednota!
— Tam špėwaja a džėłaja! — Tam njeje dušća šćho. — Mój
dom twój dom hēta Boža, — hdžez šo šboža, kiž šo modlo, —
cžaknoh', wēcžnoh' wješćlicž mōža. J. W.

Zyrkej a stat.

Pšchezo horje to i nuse po žylim kraju a ludu. Cžim wjetšća
tuta nuse, cžim wjetšća rošćora w ludu. To je njenaturšće, nje-
šćrowe; to je dopočas, šo je našć lud kšory. Al došelž to tak, je nuse
pšchezo wjetšća a wjetšća. Je to tež w zyrkwi tak? By to do-
počas był, šo je tež tu wšćelaka khorošć?! Nė, nuse a štyšć nješć
wjedže jenotliwych wozadntych a wozadny do kruteho žylka, a
tutōn žylk, wupruhowanšći šakozł, šakorjenjej šo hlubšćo a
hlubšćo do šwojeho šakozł! Tutōn paš ničžo druge šhiba Jesuk
šhryštusć šam, ta wėra do šćom šhryšta! Šak pšchėtrajnty
nuse, štyšć, pšchewrōt, rošćypnjenje, a i nami tōn lud, kiž šo
šobu šakozł na tutōn šakozł! W šajšćinle šmšćle šwjecžimny ker-
musch! Budže to žohnowannty kermuschnty šwjedžen ša wozadu
a dom a ša žylly lud!

Bjes Boha na šwēcze.

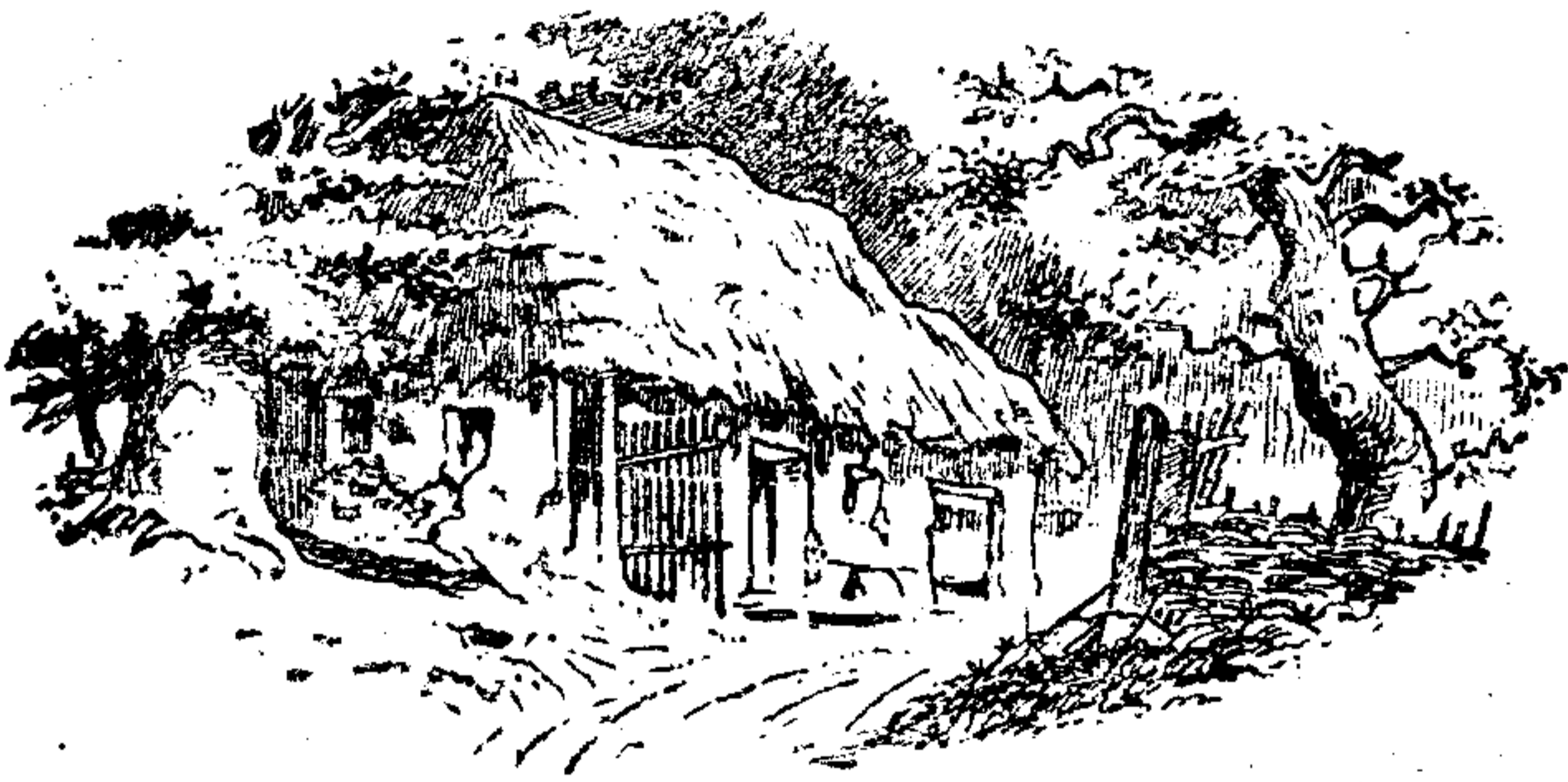
(1. Šokracžowanje.)

Šundajšć, Dwdrejowy šary pošć, njecžesće se šćerolei kš-
matej wopušću prošćny pucž, nastajesće wuščy, mišććesće se
wócžłomaj a cžakšće, pšchėstupujzy i jeneje nobi na druhu, nje-
šćerpliwje na přenje šaprašćnjenje šćhuda — a potom džėšće to

wješele k horam. Tak dere jastaraszce Martinko s Bundaschom
fbot, so je jeho wješ jako bě Ondrej sa leto wumřel, sa fwojeho

pastyrja wuwolila. Eslibili řu, so jemu placza: dwoje řwjerschyne
a troje řpodne wobleczenje, czrije a pódusche. Sastaracz jeho dyr-
bjesche ř hosposu, řaz stareho Ondreja, řoždy dřen druha.

Sade wřu pšchi pohrjebniřchczu stejeshc řhřzta, řornž bě ras
stary njeřenjenz wřy řarowstajil. Bolořza bě řižo řpadała, řřtwiczła
a řuchina řiřchcze stejeshcdej pšchirřteř ř řřchcu, řotraž řo na blřřku
řtatu řlěhowasche. Tuta řetka bě staremu Ondrejej 16 řet řa
bydlenje řřuzila, a nětko dyrbjesche Martinko w njej pšchewřwacz.
Stary Ondrej bě mate wofnjeschta ře řřomu řatřřak, a tate běchu
wřtate, — w řecze, řo nřebř řřonczřto nuts řřwczřřilo, w řymje, řo
nřebř wřřřil nuts řřwřřdal. Šchto řež by Ondrejej řřwřřřto řřřřřo!
W řymje nřebř wodnjo domach byř, by řo řhřřřřach řřodřřil wot
řřřřřoda ř řřřřřodej. A w řecze řřřřřř domoj pšchřřchedschř řřasche.
Ař, nřewřem wam ani řowjedacz, řak to Martinkej bě, jako řřeni
ras do řhřřřř řtupi a řebi řowřřřřli, řo dyrři tu nětko pšchewř-
wacz. Šczřentř běchu wotřřřřřřane, řaturjene, řama řawczřřna! Na
řemi řřmjecze, řřřoma, řřoch wot wjeře řet! Řřřřřřřa bě to řan
wjeřřnanowřowa řřřřřř!

Řolořřil je Martinko ruřř na řřowu a řak řam řřwřřřř řřak;
řotom je řo řřřřřř na řřřř a — řřak. Řřeni řas w řřřřřř
je řacřřil, řo niřřo řo nřma, řo je wopuřřchczentř, řunje jako řa řhřřřř.
— Jako řak řřacz, řaschczebaze nad nim řřaczatko. Řobřřada
řorje: řod řřchcu řam to řakřřřř hřřřřdo. Řřchřřczřřate běchu řa-
řřřřřř ř řalowa a czřřřřřř řřwřřř domeřřil, řo bychu w nim pšchewř
řeczo mořte byřřřř, řacz řařo řolecza řalowa — řalowa.

Řaczřřwřeniř je řo Martinko. „Řež řa nřeřřřem řakle nře-
rodny wřtajřcz řřwřřř domeřřil!“ dřeřche pšchi řebi. A řo nře-
řomdži. Řařřřřřř řřwczřřaha řřřom ř wofnow, namakawřřřř řare
řřřřřř, wumjecze wofna, řožde wofno mēřeřche řenož řiřchcze řenu
řeniřřřř řchřřřřřř, wřchē dřehe běchu rowbite. Řotom řřřřřř
řawczřřřř ře řeřřřř a řřadow, řaduřř řo pšchi řym řřow ře
řřřřřom. — Řoždy dřen je, pšchřřchedschř ř řola, rowy řřřř řak
řwczřřřřřř. Řaczřřřř řřřř, řaz bě to nřebocřřřřřř wjeřřnanowřowu
wřřřř, řež řřřř řřřř pšchřřřřřř, wřřřak dēře wjedřeřche, řdže to
řo řju řiřč. Řotom řaczřřřř dřery na řeřřřř a na řemi. To
wřřřřřř nřmo duřř dōřřřowa řona, řowřřřřřř řo a řowřřřřřř

jeho, řo je řak czřřřř — a dřeřche dale. Ale jako bě řo Martinko
na dřeři dřen ř řola wřřczřřil, je nadeschř řřřřřřřř a řuchřřřř
ře řolteř řřřř wumřřřř, ř czřřřřřř a mōdřřřř řowřřřřřř,
řemju czřřřř wumřřřř a ř řřřřř řowřřřřřř. Řařřřř to řadřeřř!
Řřřřřřřřřř nřewjedřeřche, řacz by řo řřřřřř abo řacz by řřak.

Řowřřřřřřřř je řo dōřřřřřřowa řeho pšchewř řonu řollno řřaz-
řřřř. To je řo řřom řalubřřo. Šřu wumřřřř a wobēřřřř řřřř
řhřřřř řřowřřřř. A muřřřř rowchřřřřřř na řad wřřřřcz, wupřřřř-
dřřřř řřchcu. Wjeř da rowe wofna řařřřřřř, řožde řa 60 řřaz-
řřřřřř. Dōřřřř, řotřřřř mōřeřche, řdřřř řunje nřepřeřche, wřchē-
řakore ř dřeřwa wudřřřřcz, řowjedřř řare blřřdo, řakowu a řiřchcze
řareřche řowzo. Wjeřřřřřřřřřř da do nřeho rowy woflep.

„Řō, Martinko, to mōřeřch řo nětko řeniřč!“ řu muřřřř
řřřřřř.

III.

Tola řo wřchē bě Martinko, řacz řunje mēřeřche dom řak
ř řaradřřa, a řo řaraszche, řo by řež řak řowřřřř, nāřřřřřř wē
řorach. Ař, řam řak je řež byřo řēřřřř!

Šřřřřřř by řo řoll řam na řchēřu řřak a by ř njeře — řak
řřak do řakřřřřřř — řřřřřřřř na řřwōře řřak a jo wodřřil pšchewř
řřwōř řhōř.

Ř řewřřřř řowřřřřřřřř wřřche a wřřche řo nāřřřř řerach
řēřř, ředlowe, řuwowe a dubowe. Šdy by wēř wot řam dūřak, by
pšchřřřřřřřř pšchewř řřřřřř ředlowu wōř, byřo-ři řak czřřřř,
bychu to řēřř řare řak muřřřř. Šchřomř řchumřřřř, řakřřř
řchřřřřřřřř, řřřřřřřř řřřřřřřř. Řařřřř řak, řdřřř by řřřř řa-
řak, by to byřo, jako bychu ředle řemu řřewate pohřřřřř řhřř-
řřřř.

Řod řak ležeřche řařřřř řak řak řowřř řřřř řeleneř řřřř,
wřřřřřř ř řwēřřřř a wofowa nřeho wřeřche řo mala řeřřřř řak
řřřřřř řak.

Ř řawřřřř bě to řařo řolřna. Š řeřřřř řam to nāřřřř něřotře
řeřřřřřř, dřehe řo řeleneřřřř, ř řom řam w řeczu a w nāřřřřřř
ře řeleneř řřwřřřř czertowē wřřřřřř a řřřřřřřř. Martinko řna-
řeřche wřchē ře řřřřřř, ře dobre a ře řchřřřř. Šary Ondrej bě
jeho w řym rowwczřřil.

Šdy by řotom řube řřřřřřřř řo řorach řřwczřřřř, by řo řoll-
czēř něřotřř řas řo řřwczēř rowřřřřřřřř. Řařřřř to řakřřřřřř!
Šřřřřřřř řřřř bychu řo wupřřřřřřřřřř řak řřwēřř řak.

Šdy řo řřak ř mēřom řařeřche, by Martinko ř řchēřak ře
řřřřřř řřřř. Šapoczal je nāřřřřřř ř metřemi abo řakřřřř,
řotom řřřřřř řorb řa řurř, řo nēřřř pšchřřřřřř řřřř řa wra-
řřřř. Řoždy dřen pšchřřřřřř nēřřř řobu domoj. Řlaczřřřř je
řemu řožda řuwōřř, řeřřř je řhřřř. Tola pšchewř mōřeřche řebi
nēřřř nāřřřřřř. „Řewřem“, řak by řebi řřřřřř, „řa czo ři to
mōže řiřchcze ř řēřřřřř byč, řdřřř dřeřřř řo tola řam řa řobje
řaraczřř!“

Řak něřotřř řas rowřřřřřřřř řebi řak řleczo: „Řacz dře
je to wřchē řak řu řižo wřchēřō byřo? A řdřřř nř. řchō je to wōřřř

wšcho tak sežiniš. Šhto rozkafuje blonzu, so rano jhadža a wječor so šhova. Šnadž „Böh“, na kotrehož wjebrjanosta pčezgo spominasche, hdyž selesche? Tón, wo kotrymž bychu žony, by-li šhto wumrél, prajite: „Dobry je Böh Šnjes, so je jeho? Šebi wšak!“ Šdže je tutón „Böh“? A hdyž bjerje tych ludži? Je wón tam tež moju mamiczku wšak? Šdyž je „Wón“ to wščitko, šhtož widžu, cžiniš, dyrbi jara mudry a dobry bycz.“

(Pofracžowanje.)

Š bliska a š daloka.

We Wjelecjinje njeje šo, š woprédla tam postajeny Gustav Adolfovny šwjedžen šwjeczik, kaž naspomničymy, je šo wotštoržik, drje na pčezgo. —

— Šserbska přebatška konferenca bě šo ichtwórtk, 11. oktobra dopoldnja w Šserbskim Domje š hwojej Michalske šhromadžijnje sešla, kotraž šo, po połodniškej pšestawzy, halle wječor wošola ¼6 hodž. škonči. Na wobšěrne dželo bě šo jich jenož wjetšchi džel šerbškich duchownych — mjes nim: tež š. stud. theol. Riota — šhromadžik, tych tamnych drje tola jenož njepšchihódne wjedro donach šadžerža. — Po sawodne modlitwje pšchedždy, š. šararja Domašchi, jednachmy wo jenotliwych mjenšich dypkach, kaž wo šhromadžanju š pomozh ja šnutškwone mižionštvo a wo stejniščežu š „Šhnutnym biblijušpšepytowarjam“. Šnutškwone mižionštvo — a š nim cži najbóle potriebni w našchim ludu — je we wulkej mysli! Tu dyrbimy pomhacz! Wobšamkny šo, so bychu tutu šberku diafonižy po našchich wošadach šhromadžile. — Praschenje, kaž do šhromadneho džela š duchownymi w Pruskej pšchindžemy, žadasche šebi dlěžichcho rospominanja, donič šo ja wšete pucze njerosžudžimy, kaž wašebje šhromadne šhadžowanje š pruskimi duchownymi. Naspomni šo pšchi tym tež, so maja duchowni tež šobu w šerbškich towarštwach škufowacz, wobžaruje šo, so tež tu a tam šerbške towarštwa na žyle nješerbške wachnje pšchindu, šo w cžahu Wadžich šlužbow šhadžowacz a to a tamne wotmėwacz. Je drje jenož trjeba, so šo tole mjes Šserbami wupraji. — Dale šhoničymy něšto wo šjedže ewangelškich šlowjanskich žyrliwow wo Prasy a pšchijimachmy š džakom powjescze wo wulzy rjaných darach, š kotrymiž tuczi šlowjanžy ewangelšy wěrybratija špjeraja našche nabožne šerbške žiwjenje; našchej nabožnej šopjeržy stej nadobneje špjerer, kotrež paš tež jara špodtrjebaschej, dostalej, kaž tež našchi študowazy, kotrychž špšeracz je nětkole pšchede wšchem nadawš žyleho šerbškeho luda, hdyž tola študowacz drohoty dla tak cžežlo a ja tak někotreho njemóžno, hdyž tola nam Šserbam nětkole hižo šobrachuje na šerbškich wučerjacy a duchownych. Njech šebi šoždy š dobom tež pšcheczita, šhtož šardžemu njedželu „Šserbske Nowiny“ w šwojim 238. cžihle pižachu. Šhodla šlušcha ewangelškim wěrybratram je šlowjanškich ludow šrutrobny a horžy džak ja tutu a druhu špšerer; tutón budž jim tež tu šjatnje wuprajeny! Š dobom šhoničymy, so šu tuczi pšchec šwojeho šiskapa na šakšeho krajneho šiskopa Šhmelsa ja ewangelškich duchownych w Šakškej wulku šummu šnjies šožkati, so by šo šospodarska nusa tutych pomjenšchila. Š tutych tež wšecze šóřny šerbšy duchowni něšto dostanu! Našchej nabožnej šopjeržy mamy tež my špšeracz a dale a bóle roššchěrjecž cžim wjetšcha je nusa w kraju a ludu, pšchetož přjedy hacž našch lutu šnutškwonu nusu njepšchewinje, tu nusu šwėdomja a dulacě a ducha, přjedy šo jemu tež njeporadž, pšchewinhez šwonškwonu nusu šošpšnje. Šhodla rěka: roššchěrjecž nabožnej pišnje, a dale tež Šserbowštwa dla! Tuž duchowni, wučerjo, Šserbo

do žyla, cžimy to šwoje! — Dalšcheje pomozh dostachmy wot ewangelškich Šslowjanow tež ja nabožne rošwucžowanje našchich džeczi, wošebje ja džeczaze Bože šlužby, šhtož š wutrobny džakom pšchijimamy. — Po połodniškej pšestawzy šhromadžichmy šo š nowa, a to wošebje š dželu ja šerbške špšerške. Tu rošprowjescze wošebje š. šarar Urban, kotryž nam tež hišchecze we našchim šopjerku na pšchiladach pošaze, kaž šebi to wo nowych špšerškich myšli. Po drobnišchim rošprowjenju šo wošebitym wotdželam konferency kaž jenotliwym nawda, hacž š šapocžatkej dezembra přenje 300 šberlušchow dokladnje pšcheczakč. Dalšcheho š tomu šo tu wšjewi. Dorēcžawšchi šo wo tym a tamnym hišchecze, rošendžechmy šo halle, hdyž bě cžnicžka.

— Do Wulež bě njedželu, 14. winowza, wječor šjednocžewa mlodžina Šošaczšanskje wošady se šwojim šararjom pšchischla, so by šebi tam wot Wuležanského šararja a Wuležanskje mlodžiny něšto pošchiczž a pošacz dala a tak šebi š nini šobu wječor wuhotowala š šabawje drje tež — tola niz š šwėtnej šerjekazej a njeczajnej, — runje tak paš š šowarjenju a š rošwucženju. Špokojeni a džakni šu šo wrócžili, wohladawšchi Šštriju, pošasanu wot š. šararja Šjertow, šruššchawšchi „Radosež“ radosežiwje špšerajo špod nawjedowanjom š. wučerja Šerka, š njej tež něšto šobu špšerawšchi a š džakej tež něšto pošchiczžiwšchi. — Młodžina, na tebe cžala cžežke wojowanje a šėdženje, wój paš je tež tón špšchi pšchichod, kotryž Böh Šnjes cžyš dacž hnadnje. Tuž cžin, so šu hotowa ja to jene a hódne teho drugeho, ty mlodžina našcheho luda!

— Porjedženka. Našchi lubi cžitarjo a našche lube cžitaršci drje šu pyšli, so bě tydženja 3. wobras wopaczny, pšchetož tutón mlodry šnjes w šwėrdym šlobuku a pšchnej drascze a šhimi w šufomaj a š pšchedeschcznikom, to njemóže tola šary špšer Ondrej bycz. Tuž šamowcze to.

Šistowanje.

— Ewangelškim šlowjanškim pšcheczelam we wutroju wutrobny šerbški džak ja šostrowy a wšchu špšerer ja našche šopjerko a to š wješebje a džakneje wutrobny. Šadžijamy šo, so cžežli a šrudny cžah pšchetrjemy a našche šopjerko šđeržimy, so by runje nětkole a potom dale šlužiko Bohu a jeho šraleštwje tu mjes našchim ludom a tak našchemu ludej a jenotliwemu š šobnowanju! Šak: Šomhaj Böh! Wam a nam!

Redakcija a wudawatnja.

— W. we W. ja 22. njedželu po šwoj. Šr. (Šreformaziški šwjedžen). — R. we W. ja 23. njedž. po šwoj. Šr.

Biblija — cžah — cžlowjel.

44. tydžen, wot 28. oktobra hacž do 3. novembra.

28. dwajadwazeta njedžela po šwoj. Šr.: Šap. šl. 24, 24—27. — šh. 220. — Šak. 2, 13—26.
29. pódžela: Šl. 80. — šh. 769. — Šak. 3, 1—12.
30. wutora: Šan. 2, 13—17. — šh. 764. — Šak. 3, 13—18.
31. reformaziški šwjedžen: Šom. 3, 23—28. — šh. 231. — Šak. 4, 1—10.
1. šhtwórtk: Šal. 5, 1—15. — šh. 765. — Šak. 4, 11—17.
2. pjatk: Šl. 46. — šh. 768. — Šak. 5, 1—11.
3. šobota: Šebr. 13, 4—9. — šh. 767. — Šak. 5, 12—20.

Šamolny šakštor: šarar Šyrgacz w Šošaczach.

Ššchcz Šmolerjež šhiczšchczetnje a šhiczšchczetnje, šh. druzhwo š šobmj. ššewarjom w Šudžščinje.